

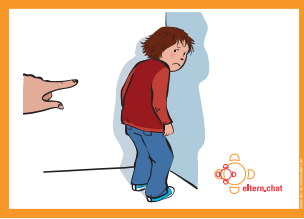
Aklınıza çocuklarınız düştüğünde sizi korkutan ne oluyor?

Her tehlikeyi önlemek mümkün olmuyor. Bazı durumlarda işi güvene bırakmalıyız. En önemli koruma ise, çocuğumuza tehlike ile başa çıkmayı öğretmek olacaktır.

Sizin „Çıkış kapınız“ nedir?

çocuğumuz sinirlendiğinde sakin kalabilmek zordur. Fakat sinir geçicidir. Derin nefes almak veya odayı belli süreliğine terk etmek yardımcı olacaktır.

Kendi çocukluğunuzdan hangi cezaları hatırlıyorsunuz?

Nasıl bir etki oluşturdular? Kararlılık, çocuğumuza belirli davranışların sonucuna katlanmayı öğretmektedir. Amacı çocuğu cezalandırmak veya alçaltmak değildir. Misal: „Kararlaştırdığımız vakitlere uymaz isek, bir dahaki sefere evde kalmak zorunda olursun.“

Çocuklarınız hangi konularda kendileri karar verebiliyorlar?

Misal: Giyim, yiyecekler, ödevler...?

Birşeyi kendinin yapabilmesi, gurur verir ve öz güveni artırır. Çocukların kendi başlarına yapabilecekleri herşeyi biz üstlenirsek, onları güçsüz ve küçük görmüş oluruz.

Çocuklarınız ile birlikte yaşadığınız hangi güzel ânı hatırlamaktan özellikle hoşlanıyorsunuz?

Birlikte yapılan faaliyetler ve güzel hâdiseler aileyi güçlendirir ve zor zamanlar için kuvvet verir.

Bir çocuk diğerine göre açıkca daha sportif, müzik sever vb. ise bunu nasıl değerlendirirsiniz?

Hiçbir insanın bir ikincisi yoktur. Her çocuğun kendine has bir ritmi, kendine göre kâbiliyetleri ve özellikleri ve tabi kendi güçsüzlükleri ve zorlukları vardır. Kıyaslamak cesareti kırar ve ilişkileri zehirler/zedeler.

Çocuğun hangi „hayır“ cevabı sizin için kabul edilir haldedir?

„Hayır“ diyebilmek özellikle de kendi ihtiyaçlarını ve sınırlarını belirlemede önemlidir. (mesela; „Hayır, şimdi yalnız kalmak istiyorum!“) Aile, bunu öğrenmek için önemli bir yordur.

En son hangi olaya çocuğunuz ile kalpten güldünüz?

Bilimsel araştırmalara göre, çocuklar günde ortalama 400 kere gülüyorlar. Yetişkinler ise günde sadece 15 kere. İzin verelim de bu da bize çocuklarımızdan geçsin! Bazen de birlikte komik bir film seyretmek buna yardımcı olabilir

Baba neyi anneden daha iyi yapabiliyor?

Herşeyi tek başımıza yapmak zorunda değiliz. Çocuk yetiştirmeyi ve çocuk bakımını bazen babalar, büyükanne ve büyükbabalar veya başka yakın kişiler üstlenebilirler.

Bir „Hayır“ı“ nasıl ifade etmemiz gerekir ki bu dikkate alınır olsun?

Çocukların gelişiminin sağlıklı olması için çoğu kez „Hayır“ demeliyiz. Onları tehlikelerden korumak için (Televizyon vakitleri veya Uyku vakitleri ile ilgili, veyahut da aşırı tüketim isteği ile ilgili olduğunda) gerekecektir.

Bir çocuk nezaman ve nasıl ona gösterdiğimiz ilgiyi fark eder?

Hakiki anlamda onun hâlinin nasıl olduğu ile ilgilenirsek, “ çocuğumuzun durumu nasıl, ne yaşadı, ne hoşuna gider, birşey hakkında ne düşünür vb.” çok sevdiğimizi göstermiş oluruz.

Hangi durumlarda çocuğu kendi olduğu gibi kabul etmekte zorlanırsınız?

Çocuklarımızın çeşitli huylarını bazen sevmeyişimiz gayet normaldir. Buna rağmen çocuklarımızı severiz. Ancak bir çocuk kendini ebeveynleri tarafından kabul edilmiş hissederse, ozaman kendisini de kabul edecektir.

Geceğündüz çocuk için burada olmanın gücünü nereden alıyorsunuz?

Bebekler çok özen ve ilgi isterler. Bu durumda yükün hafiflemesi için bebekle, diğer aile bireyleri de ilgilenmelidir.

Çocuğun hayallerini gerçekleştiremediği durumlarda aile nasıl bir tutum sergilemelidir?

Birşeyi denemek ve yanlış yapmak hayatın bir parçasıdır. Çocuğumuz çocuk olma hakkına sahip olmalıdır.

Ebeveynler, çocukların kavgalarına nezaman müdahale etmelidir?

Uyuşmazlıkları çözmek, büyük tecrübe ister. Bunu öğrenme fırsatı verelim çocuklarımıza! Kendiliğinden üstesinden gelemiyorlar ise onlara yanibaşlarında destek olalım.

Ebeveynler nelere karar verme hakkına sahiptirler?

Biz Ebeveynler aileden sorumluyuz. Çocukların yaşlarına göre, onları çeşitli sorulara muhatap edelim veya karar imkanı sunalım.